

Na procházce Nýdkem v čase

RESTAURACE U EISNERA

V místech, kde v současné době stojí zavřená Nýdečanka, bývala restaurace U Eisnera. Vlastnila ji rodina, která provozovala nejen restauraci se sálem, ale také v sueteru prodejnu s masem a uzeninami. Za první republiky byla v objektu dokonce i pošta.

Po 2. světové válce se domů vrátil pouze jeden člen rodiny, ostatní zahynuli. V době totality restaurace fungovala a sál sloužil i jako kino. Konaly se v něm také zábavy. V 80. letech minulého století nejprve postavili Nýdečanku a poté šel celý dům k zemi.

BÝVALÁ KASÁRNA

Málokdo si pamatuje, že v dnešním Domově pro seniory Důstojnost kdysi dávno pobývali vojáci. V roce 1953 tam sídlila protiletadlová baterie, která měla za úkol chránit nedaleký Třinec. Byla to pouze nízká montovaná budova.

Vojáci pak odešli a objekt převzaly Třinecké železárny. Z kasáren se stalo učňovské středisko. Přistavilo se další patro (na snímku) a dům se upravil pro potřeby mladých lidí. Do Nýdku jezdili mladíci nejen na praxi, ale i na lyžařský výcvik. Za budovou byla totiž sjezdovka.

POLSKÁ ŠKOLA

Ještě na začátku minulého století sídlila na tomto místě polská obecná škola. Byly v ní ale pouze dvě třídy.

Po letech se postavila škola nová. V domě se pak zabydlela místní knihovna. Jak je patrné ze snímku, o objekt se nikdo moc nestaral. Když pak knihy přestěhovali do nové školy, dům využívali zahrádkáři jako moštárnu. Po revoluci šla barabizna k zemi a noví majitelé postavili restauraci a pak i penzion. Ten je v tuto chvíli veřejnosti uzavřený, slouží pouze vlastníku objektu.

STATEK

Po druhé světové válce žilo v Nýdku jen několik sedláků. Jedněmi z nich byla i rodina sedláka Frecha. Měli pole, statek i domácí zvířata. Sedlák nešťastnou náhodou zahynul při lesních pracích.

Vnuk sedláka Frecha později po sametové revoluci v roce 1989 přestavěl dům, jehož součástí je i restaurace. Přibyla dřevěná veranda, zmizel strom před vchodem. Změnila se střecha a samozřejmě barva fasády. V současné době tam sídlí oblíbená pizzerie, kterou provozuje vnuk onoho sedláka. V druhé části bydlí jeho vnučka.

CESTA NA HLUCHOVOU

Až do roku 1968 nejezdily v Nýdku autobusy. Nebyly zde totiž pořádné cesty. Na snímku vlevo je výstavba silnice okolo roku 1968-69 vedoucí na Hluchovou. Cesta tenkrát vedla po točnu na Setince. Stavebníci vozili strusku z Třince. Po vybudování silnice do míst začal zajižďet autobus, který velmi ulehčil život místním lidem.

Připravila Pavla Mročková ve spolupráci se starostou Nýdku Janem Konečným, místostarostou Milanem Suszkou a bývalým místostarostou Adamem Morcinkem.

